C/2025/1010

12.2.2025

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS HENSTILLING

af 3. december 2024

om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger

(ESRB/2024/7)

(C/2025/1010)

DET ALMINDELIGE RÅD FOR DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ([1]), særlig bilag IX,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici ([2]), særlig artikel 3 og artikel 16 til 18,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF ([3]), særlig afsnit VII, kapitel 4, afdeling I,

under henvisning til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis afgørelse ESRB/2011/1 af 20. januar 2011 om vedtagelse af forretningsordenen for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici ([4]), særlig artikel 18 til 20, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at sikre effektive og konsekvente nationale makroprudentielle politiske foranstaltninger er det vigtigt, at den obligatoriske anerkendelse, som kræves i henhold til EU-lovgivningen, suppleres af frivillig gensidighed

(2) Reglerne for frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger, som er fastsat i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2015/2 ([5]), skal sikre, at alle eksponeringsbaserede makroprudentielle politiske foranstaltninger, der aktiveres i en medlemsstat, bliver modsvaret i de andre medlemsstater

([1]) EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.
([2]) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.
([3]) EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338.
([4]) EUT C 58 af 24.2.2011, s. 4.
([5]) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2015/2 af 15. december 2015 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (EUT C 97 af 12.3.2016, s. 9).

(3) Afgørelse nr. 79/2019 truffet af Det Blandede EØS-Udvalg ([6]) indarbejdede direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen) med virkning fra 1. januar 2020. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 ([7]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/558 ([8]), som indførte væsentlige ændringer af direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013, er blevet indarbejdet i EØS-aftalen ved henholdsvis afgørelse nr. 213/2022 truffet af Det Blandede EØS-Udvalg ([9]) og afgørelse nr. 145/2024 truffet af Det Blandede EØS-Udvalg ([10]). Direktiv (EU) 2021/338 og forordning (EU) 2021/558 finder nu anvendelse i Norge

(4) Den 29. august 2024 meddelte Finansdepartementet (det norske finansministerium), der fungerer som den udpegede myndighed med henblik på artikel 133, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), at det havde til hensigt at justere den systemiske buffersats (SyRB), som tidligere var blevet pålagt, til den samme sats på 4,5 % for alle eksponeringer, der befinder sig i Norge. Foranstaltningen har fundet anvendelse siden den 31. december 2020 og er for nærværende omfattet af henstillingen om gensidighed, som er indeholdt i henstilling ESRB/2023/1 fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici ([11]). Samme dag meddelte Finansdepartementet ESRB, at det har til hensigt at kræve, at visse institutter opretholder en buffer af egentlig kernekapital for »andre systemisk vigtige institutter« (O-SII) i overensstemmelse med artikel 131 i direktiv 2013/36/EU

(5) Efterfølgende indgav Finansdepartementet den 26. september 2024 en anmodning til ESRB om at rette en henstilling om at modsvare den systemiske buffersats på konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag, jf. artikel 134, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU. Den makroprudentielle politiske foranstaltning i sig selv forbliver uændret

(6) Den 7. oktober 2024 vedtog ESRB udtalelse ESRB/2024/6 fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici ([12]), hvori det anførte, at det anser de kumulative SyRB- og O-SII-buffersatser for passende og effektive til at imødegå de identificerede risici for hvert af de kreditinstitutter, der er omfattet af disse to foranstaltningers anvendelsesområde

(7) I henstilling ESRB/2015/2, som ændret ved ESRB's henstilling ESRB/2017/4 fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici ([13]), henstilles det, at den relevante myndighed, der aktiverer en makroprudentiel politisk foranstaltning, når den indgiver en anmodning om gensidig anerkendelse til ESRB, bør foreslå en maksimal væsentlighedstærskel, under hvilken en individuel udbyder af finansielle tjenesteydelsers eksponering for den identificerede makroprudentielle risiko i den jurisdiktion, hvor den makroprudentielle politiske foranstaltning anvendes af den aktiverende myndighed, kan betragtes som ikke-væsentlig. ESRB kan efter behov henstille, at en anden tærskelværdi anvendes. Væsentlighedstærsklen for gensidighed vedrørende den systemiske buffer fastsættes til et risikovægtet eksponeringsbeløb på 5 mia. NOK, hvilket svarer til ca. 0,16 % af de samlede risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditinstitutter, der indberetter i Norge ([14])

([6]) Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 79/2019 af 29. marts 2019 om ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen [2019/2133] (EUT L 321 af 12.12.2019, s. 170).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021 om ændring af direktiv 2014/65/EU, for så vidt angår oplysningskrav, produktstyring og positionslofter, og af direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/878, for så vidt angår deres anvendelse på investeringsvirksomheder, med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 68 af 26.2.2021, s. 14).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/558 af 31. marts 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår tilpasninger af securitiseringsrammen for at støtte den økonomiske genopretning som reaktion på covid-19-krisen (EUT L 116 af 6.4.2021, s. 25).

([9]) Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 213/2022 af 8. juli 2022 om ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen [2023/630] (EUT L 85 af 23.3.2023, s. 23).

([10]) Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 145/2024 af 12. juni 2024 om ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen [2024/2433] (EUT L 2024/2433 af 3.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/2433/oj).

([11]) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2023/1 af 6. marts 2023 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle foranstaltninger (EUT C 158 af 4.5.2023, s. 1).

([12]) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis udtalelse (ESRB/2024/6) af 7. oktober 2024 vedrørende de norske underretninger om genfastsættelsen af den systemiske buffer i henhold til artikel 133 og genfastsættelsen af O-SII-bufferen i henhold til artikel 131 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, som findes på ESRB's websted www.esrb.europa.eu.

([13]) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2017/4 af 20. oktober 2017 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle foranstaltninger (EUT C 431 af 15.12.2017, s. 1).

([14]) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2023/1 af 6. marts 2023 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle foranstaltninger (EUT C 158 af 4.5.2023, s. 1).

(8) Gensidig anerkendelse af makroprudentielle kapitalkrav, der aktiveres af myndigheder i andre medlemsstater på konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag, uanset om de pågældende eksponeringer besiddes gennem datterselskaber eller filialer eller er et resultat af direkte grænseoverskridende långivning, begrænser lækager og regelarbitrage, imødegår systemiske risici og fremmer dermed den overordnede effektivitet af makroprudentiel politik ved at sikre, at øgede risici imødegås ikke kun i den medlemsstat, der har indført den systemiske buffer (SyRB), men også i andre medlemsstater, hvor bankkoncerner er eksponeret for disse øgede risici. Anerkendelsen bør derfor også sigte mod at sikre, at bankkoncerner, der er eksponeret for disse systemiske risici, er tilstrækkeligt modstandsdygtige. Derfor bør makroprudentielle kapitalkrav, der følger af en afgørelse om at anerkende andre medlemsstaters makroprudentielle foranstaltninger, generelt anvendes på konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag

(9) For at anerkende den norske SyRB-sats i overensstemmelse med Finansdepartementets anmodning kan de relevante kompetente og/eller udpegede myndigheder i en anden medlemsstat fastsætte en SyRB-sats i overensstemmelse med artikel 133, stk. 4, og artikel 134, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU

(10) Denne ændring af henstilling ESRB/2015/2 påvirker ikke kontinuiteten i anbefalingen om gensidighed vedrørende de nationale makroprudentielle foranstaltninger, der blev iværksat af de norske myndigheder den 31. december 2022, som fastsat i henstilling ESRB/2023/1. De nuværende ændringer af henstilling ESRB/2015/2, bortset fra gensidigheden af den systemiske buffer på konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag, er af redaktionel karakter. Standardovergangsperioden på tre måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende* finder derfor kun anvendelse på foranstaltninger eller ændringer heraf, som de nationale myndigheder vil vedtage for at modsvare den systemiske buffer på konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag

(11) Henstilling ESRB/2015/2 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

ÆNDRINGER

Bilaget til henstilling ESRB/2015/2 ændres i overensstemmelse med bilaget til denne henstilling.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 3. december 2024.

På vegne af ESRB's Almindelige Råd
Francesco MAZZAFERRO
Leder af ESRB's sekretariat

BILAG

Bilaget til henstilling ESRB/2015/2 ændres som følger:

1) Under Norge, punkt 2, affattes afsnittet »I. Beskrivelse af foranstaltningen« således:

»2. Den systemiske buffersats er fastsat til 4,5 % og finder anvendelse på indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Norge, på konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag.«

2) Under Norge affattes afsnittet med overskriften »II. Gensidighed« således:

»II. Gensidighed

5a. Det henstilles, at de relevante myndigheder træffer foranstaltninger, som modsvarer de norske foranstaltninger for eksponeringer beliggende i Norge i overensstemmelse med henholdsvis artikel 134, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU og artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013. Da anerkendelsen af den systemiske buffer på konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag som omhandlet i henstilling ESRB/2024/7 fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (*) kan kræve, at en relevant myndighed vedtager en ny national gensidig foranstaltning eller ændrer eksisterende nationale foranstaltninger, der modsvarer den norske systemiske bufferforanstaltning, finder standardovergangsperioden på tre måneder efter offentliggørelsen af henstilling ESRB/2024/7 i *Den Europæiske Unions Tidende* for gennemførelsen af gensidige foranstaltninger anvendelse.

5b. Efter anmodning fra Finansdepartmentet henstilles det, at de relevante myndigheder modsvarer den norske foranstaltning vedrørende den systemiske buffer ved at anvende den på konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag, uanset om de pågældende eksponeringer ejes gennem datterselskaber eller filialer eller hidrører fra direkte grænseoverskridende långivning.

6. Kan de samme makroprudentielle politiske foranstaltninger ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land i overensstemmelse med delhenstilling C(2), henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender de makroprudentielle politiske foranstaltninger i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer de ovenfor beskrevne foranstaltninger. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager tilsvarende foranstaltninger for gensidig anerkendelse af den systemiske buffersats inden for tre måneder efter offentliggørelsen af henstilling ESRB/2024/7 i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(*) Endnu ikke offentliggjort i EU-Tidende.«

3) Under Norge, punkt 8, litra a), affattes afsnittet med overskriften »III. Væsentlighedstærskel« således:

»a) For den systemiske buffer fastsættes væsentlighedstærsklen til et risikovægtet eksponeringsbeløb på 5 mia. NOK, hvilket svarer til ca. 0,16 % af de samlede risikovægtede eksponeringer for kreditinstitutter, der indberetter i Norge. Alle eksponeringer, der besiddes gennem datterselskaber eller filialer, eller som er et resultat af direkte grænseoverskridende långivning, bør medtages i beregningen af eksponeringer, der vurderes i forhold til væsentlighedstærsklen.«